

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 34. Fiat voluntas tua. Tuam in orando resigna voluntatem: est enim sacrificium gratum hoc & molestum, in quo, teste D. Hieronymo, vera curuantur genua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

IX. Etia nos verbo illo vtamur suauit, quo viscera Patris cuiuscomque moueamus, vt sicut infantes afflicti & gemitandi nos coram illo presentemus plorando & dicendo Pa. Pa. Alibi Patris: hoc etenim possumus est quod ita grauius expendit Apollolus, in quo clamamus, Abba Pater. Hoc nomine modo Christus vultur, quo Patris aeterni viscera flectat ad benignitatem, & in illum finem gemimus addidit tristes etumque copiosum. Ita testatur D.

D. Epip. Epiph. his verbis: *Veni uerba in Euangelio se. In Ancho. eundem Lucam habetur in cunctis exemplaribus, uato inter & uisus eo testimonio S. Arnam in opere contra princip & harses aduersus eos, qui Christum in apparentia apparuisse dicunt. Et huic apposite intelligit D. Anselm. uerba Apolloli Pauli quando de Christo sic ait. Cum clamore uoluit & lacrymis effrenis. &c. Nullum etenim nomen medium, quo Patris intima flectantur efficacius, quam dulcissimum nomen Patris in ore filij, dumque illum in clamat auentibus ex oculis lacrymis; Pa, Pa. O si tali modo rogares, quam potenter Dei viscera permoueres.*

§. 34. Fiat uoluntas tua. Tuam in orando regna uoluntatem: est enim sacrificium gratum hoc & molestum, in quo, teste D. Hieronymo, uera curuantur genua.

Q Vinto: captat beneuolentia suam Dominus proponit petitionem. Si fieri potest, transfer calicem istum a me: uerum si non sitis ego uols sed sicut tu. Et non mea, sed tuas uoluntas. Grates & operas excitat hanc petitio difficultates. Qualiter rogauit ut calix iste transferretur, qui uenerat illum habiturus, tenet perque seruos ostenderat illum bibendi desiderium. Quia ratione dicit: Si fieri potest, ille qui totam manu sua diuinam conspiciunt omnipotentiam? Quia ueritate postulat. Non mea sed tua fiat uoluntas, qui suam semper ita. Patris conformem habuit ut ipse dixerit, quod in omnibus quae uicunque faciebat, dicebat, & operabatur, sic pari cum illo gressu procederet, ut nec utomo quidem inter se discreparent. Has & alias multas rationes prosequuntur Theologi, & quod huic occasione sufficit, iam dictum est superius. Hoc solum nunc excutimus quod D. Augustinus ait, quod coelestis ille magister docere nos uoluerit resignationem uoluntatis, quam oportet in nostris habeamus orationibus & petitionibus ad diuinam, nostram illius postponendo: quandoquidem ipsum non lateat quid

Lib. 3. de consensu Aug. 1. 4

nobis condat, & perpetuum sit hoc in ore nostro dilectum quo postquam: *Verumtamen non sicut ego uolo, sed sicut tu.*

Elegans Doctor hic proposuit argumentum, quo declarat, non esse peccata, nec malum esse illud vel per se, affectus ex ipsa natura productus, sicut nisi in quantum inclinatur ad illud quod est Dei uoluntati repugnans, & illi consentimus, uoluntati eiusque sic legis praecipio contraire. Unde prohibitum non est pauperi optare & petere a Deo facultates uitae suae necessarias, nec infirmo uoluntatem quae sibi deficit, nec alii. Quod quietum sed tandem affectus illi diuinae remittendi sunt poenas easque subterfugere: potest fac hoc cum submissione uoluntatis ad diuinam, protestans te seruum illius esse & ultimato non uelle ut de te & in te fiat, nisi secundum Dei beneplacitum. Non uult Deus (inquit D. August. ut te mors non perterreat, & illam non reformides, & non capis postules: *Transfer calicem istum: nam faciem eius intuitus pius Rex Ezechias, cuius sententia perterretus recurrit ad Deum, totus iustus & lacrymis, multa illi proponens obsequia, quae in uita sua Deo fidelis praestiterat, & extremum suum demonstrans dolorem ob mortem in hoc, & agnatis immixtum. Non querit a se Deus ut infirmus non gemas, non conuerteris acutissimis tortus doloribus: quoniam & ipse Iob dolere dicebat: *Verba mea dolore sunt plena: quia sapientia Domini in me sunt.* Non tibi praecipit ut prole carens, dum uicque tuam legem priuatum succellere, filios non exoptes, totique a Deo non postules: etenim Isaac per viginti constant annos prolem a Deo postulat, qui uxorem suam Rebeccam soletur, ex morbo sterilitatis afflictissimam, ut ex reu probat D. Chrysostomus. Non est Deus ita rationis omnis incapax ut uelit letari te in tribulationibus & iacturis tuis, nec ut te harum gratia non assigas, nec dolorem sentias amariorem. Nam si praecipit Ezechiel ut mortem non desereret uxoris, hoc singulari seruitur intentioni. *Qui uult (querit D. Augustinus) molestias & difficultates pati: Tolerare eas iubet, & non amare. Nemo quod tolerat, amat, & si tolerat amat. Quamuis rem gaudens se tolerare, manus tamen non esse quae soleret. Profundam sapiunt haec uerba Theologiam.**

Non potest homo non sentire poenas obtrarias. Quod autem Deo gratia maxime potest facere, hoc est ut illas perferat, & illi placet.

car illas tolerare potero non ex illis sentire molestias, est impossibile. Secundum hac ait D. Bernardus non animam abicis, licet aduertam quod me premat aduersitas, angat infirmitas, & coarctet necessitas: nec quia ad Deum pro remedio confugio: cum tali conditione vt mea sit hac voluntas petito: *Non mea sed tua fiat voluntas.* Placet ipsa Bernardi verba. *Non desipiam, etiam si molestia mihi videatur tribulatio quam patior, etiam si possunt mihi, etiam si desidero, vel irascatur calix à me, non desipero, inquam, dum modo audiam ipse. Verum amen non sicut ego volo.*

III. *sed fac tu.* Hoc est illud sacrificium, quod vt dicitur in Genesi, dignius, est etiam maxime operatio, in quo propria truncatur voluntas, Deoque sacrificatur. Hoc est illud quod de se Abraham dicitur. Deo immolauisti namque proprium filium non uocabit, propriam tamen iugulauit voluntatem: hoc enim Deus petebat ab illo sacrificium, & non peractio, noluit vt ad filij procederet immolatio, vt alius diximus. O quam uinum sacrificium dicitur. D. Greg. si demq; notat D. Thom. in quo ad eum maculantur aliena, sed uoluntas propria iugulatur: Grande sacrificium in quo Patet Deum obruncat de visceribus suis genitum: Verum illud dignus quo propria viscera iugulantur.

Moeror nos D. Iacob, omnia nostra incommoda, molestias, perturbaciones & afflictiones ex propria uoluntate, & ex eo quod uelimus non satisfacere desideris. *Vnde bella & lites in uobis? Nonne hinc ex concupiscentiis uestris, quae uoluntatis in membris uestris? Tu hoc habere desideras, & Deus non uult, hinc et ipsum inquietas. Tu uis seruire uoluptati, Deus illi locum rempulsque non permittit, affligetis, diuitias appetis, nec tamen tibi suppetunt, turbatis. Concupiscentiis (inquit) & non habetis, & non potestis adipisci, litigatis & belligeratis, & non habetis. Concupiscentiam opus remedium? Hanc sacrificia uoluntatem, & propostam tuam Deo petitionem sic conuolue. *Non tamen non mea sed tua fiat uoluntas:* hoc etenim erit tibi solamen & afflictionum tuarum ac tristitia remedium, sicut fuit mercedi Pauli Apostoli, certo quodam tempore, dum illa lingua uoluntate affligetur. *Quisimus dicitur. Fiat uoluntas Domini.**

IV. Hoc est illud sacrificium, quod Deus postulat de iocore hominis, vt exposuit D. Greg. in illi Alexandrini: quod in resurrectione Lazari uoluit in declarans. Hoc illa abnegatio nostri ipsius, vt supra quoniam à nobis Dominus postulat ad uitam salutem, rem nostramque tranquillitatem. Arduum inuenitur, pium & difficile est hac propria uoluntatis

immolatio teste D. Hieron. Multos est inuenire. IV. qui bona sua sacrificant elemosinis, carum suam Perfecto-
 iumque immolant & mortificationibus, absti-
 nentia suas obruncant uoluntates, suamque vi-
 gilis quietem offerunt: potro quam mihi pau-
 cos ostendas uoluntatis suae propriae sacrificios: tis abne-
 Reuertiare diuitis, etiam inter Gentiles uisitati gatio-
 fuit: hoc enim fecit Crates Thebanus: quia nam-
 que eorum sollicitudo illum à studiis diuertebat.
 Philolophiae, ipsas pelagi fluctibus iniecit peri-
 turas. Crates illa Thebanus, protula in mare non
 D. Hier. parus uiri pondare: abie, inquit, pessum mala cu-
 L. 1. com- fidiuati, ego uos mergam, ne ipse mergar à uobis, ita Iou-
 nia, ante
 Multi delicias contemplerent carnales, inter quos
 med. To 2. ceniatur. *Egypti Sacerdotes de quibus ait scri-
 D. Hier. ptus Cheraimonem Stoicum potro uoluntatem
 Epist. 28. propriam quis abnegauit? Aurum deponere in ci-
 ad Iacm. pientium est, non perfectarum fecit hoc Crates The-
 Epist. banus facis & Aristophanes: supsum offerre Deo pro-
 3. ad Iacm. prium est Christianorum & Apostolorum. Atque
 lia. To 1. ex his conuincit D. Hier. errorem Iouiniiani di-
 centis nihil esse in Euangelio quod sit obseruatum
 difficile. Nihil. Quartus D. Hieron. Hoc solum
 petere vt abneges supsum, difficultate habet pau-
 cis obuiam. Est etenim sacrificium quo nullum
 agnosco difficultus.*

Potro ipsum est maximi momenti, non solum ad uitae aeternae praemium sed etiam ad praemium gra-
 tiae tranquillitatem. Pauci sunt qui hoc
 offerunt sacrificium, atque idcirco mundus affli-
 ctionibus penitque regurgitat. An in illis tibi
 placet requies, etiam in hac uita? Dicitur: *Non
 facis ego uolo, sed sicut tu.* Hoc est perpetuum
 Christi sacrificium suae scilicet propriae uoluntatis.
 Hoc primum obtulit eo instanti quo conce-
 ptus fuit in purissimae Virginis Mariae visceribus.
 Ingressum mundum dicit: *Ecce uenio, ut fac-
 Ps. 39. 7. eiam uoluntatem tuam Deus, & legem tuam in
 Hebr. 10. medio cordis mei.* Meam Domine uoluntatem tuam
 sic ex animo subiecit ut tua sit illa quam statuo
 uelut Dominam & Reginam, quae disponat, ordi-
 net, maneat, & prohibeat & resideret in medio
 cordis mei ut ipsa disponat, & ordinet de hoc
 corpore, & de hac anima. Hoc sacrificium ita
 feruenter & efficaciter obtulit, ut perpendens
 illud Apostolos, asserat ita gratum Patri, ut
 Hebr. 9. 14. per illud sufficienter nostram operatus sit salu-
 tem, indulgentiam & remissionem. Tunc dicit:
Ecce uenio, ut faciam Deum uoluntatem tuam,
 &c. in qua uoluntate sanctificasti sumus per obla-
 tionem corporis Christi. Hoc prosequitur per de-
 Iohan. 6. 8. curium uitae suae, scilicet protellatus, eademque
 uerba repetens: *Ueni, non ut faciam uoluntatem
 Iohan. 4. 34. meam*

mi: Quanto dixerit illi affectu. Si aperuisti os tuum sicut siens pollicitus es. Si pater mi os tuum aperuisti per prophetas; meaque pollicitus es tormentis, penas & mortem; quidquid promissisti, implere. Hoc est, fiat voluntas tua.

X. Si fidelitas & amor: Abraham: tam fuerit efficitur: ut suam voluntatem diuinæ se submitteret, in ea hora quæ illa declaratur, & petitur vt Deo & illi: proprium immolet filium, continuo de strato surgat, etiam mellæ noctis silentio, atque ipse furolos, asinum, filiomque præparet, & profecturus, amantissimis interim cogitationibus cor eius & voluntatem: torquentibus multo pluribus quam passibus per viam incedebat, quænam, obsecro foret illa in Christo Saluatore voluntatis suæ erga Patrem summæ resignatio; cum amor eius & fidelitas erga Patrem tantò purior fuerit & integrior, quanto superat oceanus a quæ guttam canique missam. Si hæc in eodem casu suam Deo Patrique declarauit obedientiam & reuerentiam, quæ se ligari passus est atque in altari collocari, collum suum & guttur ipsi patrum exhibens, quem pater suus in eum librare vellet, summa voluntatis suæ resignatione promissus: qualis esset illa Christi corpus suum offerentis, vt pater iustus in illud libraret panarum, dolorum, mortisque fortissimos: illum ò Christiane considera, quam prostratus iaceat, quam submissus, quam propriam carnis suæ fortiter singulari voluntatem resignacione & obedientia, vt promptum exhibeat se & paratum ad vincula, auteres, alapas, crinum emulsionem, sputa, flagra, spinas, clauos, crucem, mortemque ignominiosam. O quale illud: Fiat voluntas tua ita nihil excipiens absolutum! Vtinam tuam addiceres resignare voluntatem, & animæ linguâ diceres quod nullis quotidie lingua repetis corporis: Fiat voluntas tua sicut in celo & in terra.

XI. Hoc est, quanto dixerit illi affectu. Si aperuisti os tuum sicut siens pollicitus es. Si pater mi os tuum aperuisti per prophetas; meaque pollicitus es tormentis, penas & mortem; quidquid promissisti, implere. Hoc est, fiat voluntas tua.

§. 35. Venit ad Discipulos suos, &c. Et iterum abiit & orauit. Exurgens Christus ab oratione, & veniens ad discipulos suos, instruit Patres familias; & rediens ad orationem, docet necessitatem in ea esse perseverantiam.

§. 36. Estò: absoluta oratione & oblata in ceptatione surrexit Dominus visitaturus suos discipulos. Credunt nonnulli, quod non solum tres illos, sed etiam octo reliquos qui paulò remotius aberant adierit: quia Evangelistæ loquuntur indistinctè, nec minus illi quam alij

indigebant: & dormientes allocutus omnes excitat, blandèque reprehendit, & quid sit eorum muneris reuocat ad memoriam: iam obpromissa illi facta præsertim à D. Petro, nedum vigilandi sed etiam cum ipso moriendi: quàm vt illis declaret iam horam periculi, offendiculi, & scandali imminere, quam paulò ante illis indicauerat; ad quam opus erat, vt se non segniter oratione præmonerent. Venit ad discipulos suos & inuenit eos dormientes & dixit Petro, si non potuisti vna hora vigilare mecum: Vigilate & orate vt non iniretis in temptationem. Quamuis opinentur aliqui dictum illud Domini fuisse de vna hora non probat quòd integra hora orasset: quia hora apud hebræos & communi idiomate significat modicum tempus, vt ait D. Mathæus qui statim postmodum egresso Domino obuiam iudæis cum capere laborantibus, dixerit: in illa hora dicit Iesus turbis: sicutquam ad latroem. &c. Quocirca dicit non potuisti vna hora, id est parua morula vigilare mecum; potèd hoc idem dar alijs occasionem arbitrandi primam orationem integrè durasse horam: nam Dominus Petrum reprehensurus quòd sibi vim non inferret ad vnius horæ vigilas, si minus quam hora durasset, non dixisset vna horam.

Hoc supposito perpende Christi sollicitudinem quæ tanta erat, vt integrè perseveret horam in oratione cum adeo diris torqueretur angustijs & hominum mirate socordiam, quibus vna hora, quæ vigilans cum illo, videtur longissima. Hoc quantis potest hæc obliet querela. Si non potuisti vna hora vigilare mecum: Vires tibi suppetunt quibus vigilas in societate diaboli vna horam, & vna nocte & quatuor imò annis pluribus, vires non deficiunt vt cum mundo vigil perissas, eius vanitates anno integro imò pluribus infestatus: viribus vales integris vt vigilas agas in carnis tuæ deliciis mille noctibus non dormiendo & factus vespertilio in tenebris obambulando, sic vt nec te frigora contrahant, nec pruina deterreat, vt verò vnicâ horâ cum Christo stes in acie vigil. animus viresque languescunt? an ergo Dominus mi, tam grauis tua est societas, vt homini videatur tam non esse vel vna horâ tolerandam? O Gloria & gaudium Angelorum, quàm iustum esset vt qui modo tam modico tempore tibi comes, vt peccator, adheret & mundi sectator, tua societate perpetuo carcat, & totam transigat cum Daemonibus eternitatem, cum quibus in hac vita socius vixit in diuidens.

Patitet expendamus quam culpabilis sit som-

T. Christi in oratione seuor.

UNIVERSITÄTS- BIBLIOTHEK PADERBORN